

§ 9. Overtrædelser af denne Lovs Forskrifter anses med Bøder indtil 100 Kr., Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 10. Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft Tremaaneders Dagen efter den Dag, paa hvilken den er kundgjort i Lovtidenden. De tidligere indgaaede Plejeforhold betragtes som stiftede den Dag, da Loven træder i Kraft.

§ 11. Denne Lov gjælder til 1ste April 1895. Forslag til Forlængelse af Lovens Gyldighed eller til en Revision af den bliver at fremsætte senest for den i 1894 sammentrædende Rigsdag. —

Man vil se, at det er Begyndelsen til at indrømme Kvinden den Ligestilling med Manden i det offentlige Liv, som jeg andetsteds her i Bladet har taget Ordet for. Det maa paaskjønnes, at det høje Landsting, der i sidste Rigsdagssamling saa brat forkastede de private Lovforslag om kommunal Virksomhed for Kvinden, samtidig ved den Holdning, det indtog overfor Regeringsforslaget om Tilsyn med Plejebørn, viste, at det ikke i og for sig er nogen Modstander af at give Kvinder Adgang til offentlig Virksomhed. Da Justitsminister *Nellemann* i Efteraaret 1886 forelagde det Lovforslag, der nu er blevet ophøjet til Lov, og i samme foreslog, at det offentlige, lovbefalede Tilsyn med Plejebørn skulde betros til Mænd og *Kvinder*, modtog Landstinget den store Grundsætning om Kvindens Indtræden i det offentlige Liv som — en Selvfølge. Ligesom Regeringen i sine Motiver til Lovforslaget ikke fandt det nødvendigt særlig at begrunde, at Kvinderne her var tagne med, saaledes heller ikke det høje Landsting. Den ene Taler efter den anden stod frem og nævnte Kvinder ved Siden af Mænd som Deltagere i Tilsynet uden at gjøre den ringeste Ophævelse derover, som om det var noget, der ganske faldt af sig selv.

Saaledes bør en stor ny Grundsætning holde sit Indtog i det høje Landsting, lydløst og ubemærket, og — det forstaar sig — under Regeringens Beskyttelse.

Anderledes, da Sagen kom til Folketinget. Her vakte Kvinderne den største Opmærksomhed og gav Anledning til en livlig Forhandling, der dog ikke drejede sig om, hvorvidt Kvinderne burde udelukkes af Tilsynet, men derimod om, hvorvidt Mændene burde udelukkes. Det var ikke det Spørgsmaal, om Kvinderne burde stilles lige med Mændene, der drøftedes, nej!